

BRANDENDE BEGEERTE

Crystalle Valentino

BRANDENDE
BEGEERTE

the house of books

Dit is een speciale uitgave voor Hermans Instore Marketing

Oorspronkelijke titel

The naked flame

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 2000 by Crystalle Valentino

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2002 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Veerle Vercauteren

Omslagontwerp

www.veekstudio.nl, Nelleke van der Vaart

Omslagdia

Getty Images

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 443 2158 6

D/2002/8899/92

NUGI 330

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Hoofdstuk 1

‘Zou je cybersex overwegen?’ verscheen onverwacht op het computerscherm van Venetia Halliday, die in haar kantoor op de eerste verdieping boven haar restaurant zat.

Venny moest twee keer kijken. Ze had net de boekhouding gedaan en voelde zich moe na de klandizie van zaterdagavond, ook al was het restaurant niet bijzonder drukbezet geweest. Van buiten kwamen de geluiden van vertrekkende gasten die in hun auto’s stapten, sommigen nog luid mopperend over het eten. Ze wist dat ze terecht klaagden. Ze wist dat ze twee maanden geleden een vergissing had begaan door Bill Thompson aan te nemen. Ze wist ook dat ze dat probleem zou moeten oplossen, of failliet zou gaan.

Venny staaarde naar het scherm.

En, zou ze cybersex overwegen?

Ze had in haar leven zoveel overwogen – allerlei opwellingen hadden haar aanvankelijk enthousiast gemaakt – maar over het algemeen hield ze niet van risico’s en dus zag ze maar van die grillen af.

Hair-extensions? Nee. Te veel moeite, en zou het er als een pruik uitzien na het invlechten, met al dat gedoe?

Londen verlaten voor een leven zonder stress in de rimboe? Echt niet.

Een grotere, opvallender auto kopen? Opnieuw nee. Een kleinere auto kopen en bezuinigen op benzine en verzekeringspremie? Jazeker.

Liposuctie om minder tijd in de sportschool te hoeven doorbrengen? Nou nee. Te laf. Body-piercing? Ook hier speelde

lafheid een rol. Ze was niet bang haar ouders te shockeren – die woonden in Spanje en namen zelden contact met haar op. Wat haar tegenhield was de angst dat het vreselijk pijn zou doen haar navel of tepels te laten piercen. Daarbij vond ze een sierknopje door de tong te vulgair voor woorden, dus nam ze genoegen met gaatjes in haar oren. Heel gewaagd.

Als ze eerlijk was, dan was het haar aangeboren voorzichtigheid waardoor ze deze misstap had begaan. Ze had Bill aangenomen omdat hij een veilige keuze had geleken. De andere sollicitanten kwamen te voortvarend, te eigenwijs over; ze zouden haar autoriteit al vanaf de eerste dag ondermijnen.

Maar Bill Thompson was anders. Zwijgzaam. Ruig, met donker haar en bruine ogen. Zachtaardig, had ze gedacht. Aantrekkelijk, maar niet verpletterend. Niet zoals die andere man. Ze fronste licht haar wenkbrauwen. Degene met de vrijpostige blauwe ogen en de dikke bos van gel glanzend haar en het lange, hoekige lichaam.

Venny leunde achterover in haar stoel en dacht na. Hoe heette hij? Gin? Finney? Zoiets. Eén blik op hem en ze wist dat hij problemen betekende. Dat hij duur zou zijn, veeleisend, onmogelijk, een seksuele tijdbom die in haar keukens zou tikken, tot het moment van de ontploffing.

Dus had ze Bill in dienst genomen. Standvastige, betrouwbare Bill. Die niet over een fijne culinaire neus bleek te beschikken en die eigenlijk koppig en pedant was; zodat iedere klacht over het weinig opwindende menu of de trage service begroet werd met chagrijnige buien en een totale weigering ook maar iets te veranderen.

Het was duidelijk dat de verandering van Venny moest komen.

Ze keek weer naar het scherm.

Cybersex.

Een ironisch lachje schoot over haar lippen. Ze had gemeend dat ze, door een chef-kok in dienst te nemen, met haar restaurant, Box of Delights, de weg naar het succes zou inslaan, waardoor alle angstgevoelens over opknabbeurten en onzekere geldstromen niet voor niets zouden zijn geweest.

Die geldstroom was eigenlijk nog steeds haar grootste probleem. Ze moest het personeel betalen, de leveranciers, de boekhouders, ze moest de algemene onkosten dragen – maar ze vond het heerlijk. Dit restaurant was haar kind. Ze had erover gedroomd dit jaar met de prestigieuze Blue Ribbon te worden onderscheiden. Daarna zou de publiciteit volgen, de handel zou omhoog schieten, en al haar problemen zouden zijn opgelost. Dan zou ze verkopen. Of niet. Dat zou ze dan wel zien.

Maar daar had je Bill, die nu een levensgroot probleem was. Bill was ongetwijfeld sexy, als een echte kerel, en de rest van het personeel was gevoelig voor zijn joviale manier van doen; ze hielden hem zelfs buiten schot wanneer hij fouten maakte.

Bezorgd leunde Venny – ze haatte haar volledige naam, Venetia, en gebruikte die nooit – achterover in haar leren stoel en legde haar handen in haar nek, waar het blonde krullende nekhaar plakkerig van zweet was, om de spanning weg te masseren. Terwijl ze zich bewoog spande haar nauwsluitende karamelkleurige mantelpak strak om haar duidelijk uitkomende borsten. Ze hield van mantelpakken. Mantelpakken waren een gepantserd uniform voor Venny, waarin ze zich zakelijk en onkwetsbaar voelde. Buiten rammelde en roffelde de zomerse storm, die de stad in een broeierige atmosfeer hulde. Ze deed haar groene ogen dicht en ademde langzaam uit, ze herwon haar kalmte. Het regende nog niet, maar een stortbui zou spoedig opluchting brengen na de lome hitte van augustus.

Ze rekte zich opnieuw uit, genietend van de druk die de zijdeachtige stof van haar pak op haar tepels uitoefende. Dit werd lastig. Dit was het deel van haar werk dat ze haatte. Over het algemeen hield ze van haar werk. Ze was een ondernemer. Na de universiteit had ze onmiddellijk allerlei domme saaie baantjes genomen om geld te sparen, zodat ze kon doen wat ze meer dan wat ook ambieerde – bedrijven opzetten, ze zelf leiden en vervolgens met een aardige winst verkopen.

Eerst had ze, met behulp van een banklening die zo groot was dat je er knikkende knieën van kreeg, een kleine fabriek opgekocht waarvan de zaken terugliepen. In het begin had ze

een vennoot gehad – die net als zij bedrijfskunde had gestudeerd – en hij had de benen genomen toen het flink tegenzat, wat haar bijna een maagzweer opleverde in plaats van de winst die ze had voorzien. Maar ze vocht door en werd er op de een of andere manier toch wijs uit. Later, toen het bedrijf voor het eerst in tien jaar uit de rode cijfers was, verkocht ze het voor het dubbele van het aankoopbedrag, en haar voormalig compagnon eiste daar de helft van. Ze betaalde hem en ging er maar van uit dat ze een waardevolle les in zaken had geleerd, dus de rotzak had haar waarschijnlijk een dienst bewezen. Nooit meer zakenpartners. Daarna op naar het tweede bedrijf, een hotel dat op sterven na dood was. De totaalopbrengst was daarbij minder geweest, maar omdat ze nu geen voormalig vennoot had die met een rechtszaak dreigde, mocht ze toch niet klagen.

En nu was ze met haar derde project bezig.

Een restaurant.

Venny zuchtte en trommelde met haar vingers op het bureau. Ze had huizen kunnen kopen en verkopen. Ze had antiek kunnen kopen, daar was een goede markt voor. Waarom een restaurant? Eten interesseerde haar niet eens.

Ze opende haar ogen en keek omlaag naar haar hoge borsten. Haar tepels waren hard, duidelijk zichtbaar door de dunne stof van haar pak. Daarom deed ze het. De sensatie. De opwinding.

Venny hief haar handen en streek bedachtzaam over de volle rondingen. Haar tepels tintelden verrukkelijk onder de aanraking. Met haar kleren aan vond Venny dat ze een beetje te rond en weelderig was voor de heersende mode. Maar naakt zag ze er bijzonder goed uit. Alles erop en eraan. Haar blonde, krullende haar was net lang genoeg om haar tepels aan te raken, te verbergen en te strelen. Haar groene ogen waren amandelvormig, bijna katachtig in hun aantrekkingskracht, en haar hartvormige gezicht had een mooie, kleine neus als middelpunt. Haar mond was vol, de lippen welvend en getuit, ze beloofden ongeremde passie, een belofte waarvan ze niet zeker wist of ze die wel ooit echt kon waarmaken. Maar God, ze zou willen dat ze nu naakt was, en dat een vaardige minnaar haar spanningen zou verlichten.

En er was er een in de aanbieding.

Ze wist waar de boodschap over cybersex vandaan moest komen, want deze computer was verbonden met die naast de kassa beneden, en al het personeel was naar huis gegaan, behalve Bill.

Met het puntje van haar tong verleidelijk tussen haar tanden leunde ze voorover en tikte op het toetsenbord: ‘Waarom genoeg nemen met cybersex als ik het echte werk kan krijgen?’

‘Wie zegt dat je het echte werk kunt krijgen?’ verscheen onmiddellijk op het scherm.

Venny tikte: ‘Dat zeg ik. Ik ben de baas, weet je nog wel?’

‘Hoe zou ik het kunnen vergeten?’ was het antwoord – een klein beetje geïrriteerd, dacht ze.

Venny zette de computer uit, stond op en rekte zich behaaglijk uit. Ze liep de kamer door naar het open raam en trok de dunne jaloezieën op om naar buiten te kijken. Een windvlaag die naar regen rook bracht haar gezicht verkoeling en ze haalde diep adem.

De vreemde zijstraat in Camden was rustiger nu de bars en restaurants sloten en mensen naar huis vertrokken. Ze staarde naar de deels in vakwerk uitgevoerde, witgepleisterde huizen tegenover Box of Delights, de volle bloembakken in alle kleuren van de regenboog die hier en daar waren geplaatst, de zware kopjes van afrikaantjes en viooltjes en geraniums die dansten op de verfrissende wind onder het koude natriumlicht van een modieuze namaak gaslantaarn. Zelfs de uithangborden van de winkels waren zorgvuldig uitgekozen in deze mooie, exclusieve kleine enclave, zodat de sfeer niet bedorven zou worden. Bij een vluchtige blik zou je je bijna in de negentiende eeuw wanen, dacht ze. Als je de auto’s, de benzinedampen en de altijd alerte verkeerspolitie wegdacht, en de wielklemmen. O, en de stadsgeluiden, het gillen van een autoalarm, een politiesirene, een ambulance.

Deze stad.

Ze hield ervan.

Terwijl ze naar de donker wordende lucht keek, begonnen dikke regendruppels tegen het raam te kletteren. Bliksemflit-

sen flikkerden boven de donkere daken en ze liet de jaloezieën klepperend neer. Ze haatte onweer. Het was gevaarlijk en onbeheerst, als nietsontziende passie.

Nietsontziende passie, dacht ze, en wendde zich van het raam af.

Wanneer had ze voor het laatst iets gevoeld dat daarbij ook maar in de buurt kwam?

Ze kon zich voorstellen wat haar vriendin en huisgenoot Dani daar kortweg op zou antwoorden. Nooit. Omdat ze nooit een risico nam, nooit iets waagde. Nou ja, *bijna* nooit. Ze nam het zeldzame, minimale ingecalculeerde risico in zaken; soms moest je wel, wilde je verder komen. Maar eigenlijk was ze een controlfreak. En echte passie, echt verlangen met vlinders in je buik, dat was een enorm risico, een risico dat Venny maar liever veilig uit de weg ging.

Terwijl ze daar stond in het schuin neervallende regenboogkleurige licht van haar imitatie-Tiffany bureaulamp, merkte Venny dat het gezicht van die man voor de tweede keer in haar opkwam. De lachende blauwe ogen. De knetterende energie die hij had uitgestraald. Zijn mond, met lippen die opkrulden in een lach vol seksuele uitdaging.

Ze ergerde zich aan zichzelf, deed de lamp uit en liep – licht wankelend op de torenhoge hakken die de mannelijke klanten zo verleidelijk vonden – het kantoor uit en de trap af. Aan het eind beneden bevond zich een met donkerrood vilt beklede deur. Ze deed die open en ging de keukens binnen.

En bleef stokstijf staan, met openvallende mond.

Midden in de helder verlichte ruimte die in beslag werd genomen door de grote roestvrijstalen tafels, ovens, voorraadkasten en het gerei van een professionele keuken, stond Bill.

Hij was ongeveer even groot als zij wanneer ze naaldhaken droeg. Zijn lichaam was krachtig en harig als een haardkleed. Het haar op zijn hoofd zat netjes en was kortgeknipt in de nek, maar als hij het zou laten groeien zou het een en al volle donkere krullen zijn, dat wist ze zeker. Bill keek haar niet aan en roerde doelloos in een steelpan.

Hij droeg alleen een om zijn middel geknoopt witlinnen schort.

Toen Venny eenmaal van de schrik bekomen was, bewonderde ze zijn voorstelling. Bill had fraaie brede schouders, en de buik onder het schort was strakgespannen. Onder de knopen van het koord bevonden zich twee heerlijke billen. Ze waren veel bleker dan de huid op zijn rug en benen, en tussen die billen en ook eronder was een zweem van donker haar zichtbaar, want hij stond in een gemakkelijke houding met een been gebogen.

Ondanks haar bedenkingen voelde Venny haar kruis vochtig worden. Het was niets voor Bill om verrassend uit de hoek te komen, maar vanavond had hij haar verrast, zoveel was zeker. En het was een aangename verrassing, dat moest ze toegeven. Bill had weken met haar geflirt, en hij was knap en aantrekkelijk, als je even voorbijging aan het feit dat hij zake-lijk gezien een blok aan haar been was.

Venny had het steeds van één kant bekeken. Ze mocht Bill. Goed dan, ze viel op hem. En een persoon was meer dan alleen de manier waarop hij zijn werk deed. Zelfs als hij dat werk slecht deed.

Een zucht ontsnapte haar lippen terwijl ze dat onaangename feit opnieuw verdrong. Onder de gegeven omstandigheden was dat gemakkelijk. Haar dijen klemde licht tegen elkaar. Plotseling weerlichtte het, waardoor de lampen een tel uitvielen. Venny huiverde. Nou, dit was passie, nietwaar? Natuurlijk. Ze verdiende dit, en ze wilde het ook.

Venny liep langzaam naar voren, zich zeer bewust van de bewegingen van haar eigen lichaam, zich bewust van die oude rusteloze behoefte. Onder haar pak droeg ze een functionele zwarte bodystocking, maar nu leek het dunne kledingstuk tegen haar tepels te schuren en het voelde onbehaaglijk klam aan tussen haar benen.

‘Bill?’

Bill keek over zijn schouder, en zijn kastanjebruine ogen lichtten op van plezier toen ze haar meer behoedzame groene ogen ontmoetten. Zijn wimpers waren zwart maar een beetje dun, vond Venny. En toen bedacht ze dat ze te kritisch was, en dat ze zichzelf meer moest laten gaan, precies zoals Dani zei. Ontspan je eens, zei ze ongeduldig tegen zichzelf. Het is de bedoeling dat je je vermaakt.

‘Venny,’ groette Bill haar, en keerde zich weer naar de pan, voorzichtig roerend. Venny kon zijn ballen tussen zijn benen zien hangen, en ze verbeeldde zich dat ze het topje van zijn pik ook kon zien.

Maar dat was waarschijnlijk niet het geval.

In feite bevond het topje van zijn pik zich waarschijnlijk inmiddels ter hoogte van zijn navel, boven op een geweldige erectie, want datgene waar ze de afgelopen weken omheen hadden gedraaid stond eindelijk te gebeuren, en hij wilde het zelfs nog liever dan zij. Zij voelde berouw vermengd met opwinding. Hij voelde slechts de opwinding.

‘Heb je het nogal warm vanavond?’ zei Venny met lichte spot, maar toen vroeg ze zich af of ze de spot niet beter helemaal achterwege kon laten. Bill stond bekend als prikkelbaar, en mannen waren eeuwig overgevoelig voor vrouwen die lachten tijdens seks. Daarna kwam ongeduld in haar op omdat ze zo voorzichtig moest zijn met wat ze voelde en wat ze zei, in haar eigen restaurant verdomme, ze voelde zelfs irritatie, en haar opwinding nam een heel klein beetje af.

Het zal de hitte wel zijn, dacht ze. In Londen met zijn milde microklimaat was de zomer vaak drukkend. En in de keuken van een restaurant was de zomer altijd heet als de hel, in de veertig graden, en nu kwam er bovendien onweer aan, die de luchtvochtigheid tot het ondraaglijke deed toenemen. Ze beschikten niet over airconditioning. Ze zou het wel willen, maar op het moment kon ze dat gewoon niet bekostigen. In het eerbiedwaardige oude gebouw met zijn verweerde donkere balken en eigenaardig schuin aflopende vloeren en muren koelde het in ieder geval af nu het restaurant leeg was.

Er kwam plotseling een gedachte in haar op, een schokkende maar tevens prikkelende gedachte.

‘Bill, loop je er de hele avond al zo bij?’ vroeg ze, en haar mond was zo droog door wat ze hoopte en vreesde dat er te gebeuren stond, dat ze haar lippen moest likken voordat ze kon spreken.

‘Natuurlijk.’ Hij lachte zachtjes, schudde vervolgens zijn hoofd. ‘Grapje. Natuurlijk niet. Hoewel de verleiding soms groot was, al was het maar om te proberen een beetje verkoe-

ling te vinden. Kleine Jane had het zo warm dat ik zei dat ze topless moest serveren. Dat wilde ze natuurlijk niet. Veel te fatsoenlijk. We waren allemaal een beetje teleurgesteld. Ze heeft van die sexy borstjes, vind je niet? Een kleine maar hoge boezem. En je kunt altijd haar tepels zien door die sportbeha's die ze draagt, als stevige knopjes.'

Venny weigerde daarop in te gaan, haar verlangen nam nog een graadje af. Ja, Jane had prachtige kleine borsten. Dat wilde ze graag toegeven. Maar als een man je verleidde, wilde je dan over de tepels van een andere vrouw horen, en horen hoe hij en de rest van het mannelijk personeel zich daarover verlekkerden?

Niet echt.

'Ja, met deze hitte moet dat fijn zijn,' zei Venny kortaf. 'Om kleine borsten te hebben.'

'Niet echt jouw probleem, hè?' zei Bill, met een bewonderende blik op haar voorkant.

Dit verliep niet zoals Venny had gepland. Ieder lomp woord van hem verminderde haar verlangen naar hem. Sterker, iedere keer dat hij zijn mond opendeed gooide hij zijn eigen ruiten in. Als tiener had Venny een complex over haar grote tieten gehad. In het openbaar probeerde ze ze altijd te verbergen, met hangende schouders en over elkaar geslagen armen. Later begon ze ze als een meevaller te zien. Net zoals iedere man met wie ze ooit had geslapen dat deed. Niet dat er zoveel mannen waren geweest. Ze was zowel in de liefde als in zaken voorzichtig. Oké, *te* voorzichtig. Maar de gewoonte om te aarzelen, afstand te bewaren, was bij haar zo ingeworteld dat ze die nooit leek te kunnen afschudden, zelfs als ze dat wilde. En op dit moment was ze er niet zeker van dat ze het wilde.

Venny kwam bij de kookplaat staan waar Bill in de pan stond te roeren. Van de voorkant, moest ze toegeven, zag hij er zelfs nog beter uit. Naakt tot zijn middel als hij was, kon ze zijn stevige borst met de donkere platte tepels bewonderen. Zwart haar cirkelde er in hypnotiserende wervelingen omheen en liep dan van het midden van zijn borst naar beneden. Zijn buik was behoorlijk plat, als je in aanmerking nam wat hij naar binnen kon werken wanneer hij 's middags de provisiekast

plunderde. En dan was daar het schort, dat hem tot zijn knieën aan haar blik onttrok. Dan zijn kuiten – dik en goedgevormd en sterk. Hij was gebouwd als een rugbyspeler.

Dichterbij komend ving ze een vleugje van zijn zweet op, en een scherpe lucht van wat hij ook maar in de pan mocht hebben. Ook een vlaag hitte trof haar, van de kookplaat. Ze leunde met een hand op de koele tafel naast de kookplaat en keek even toe.

‘Wat *is* cybersex nou eigenlijk?’ vroeg ze uiteindelijk, zich afvragend of hij stiekem zo’n saaie uil achter de computer was, en hopen dat zijn uitleg kort zou zijn.

Bill schonk haar een warme glimlach. Zijn bijna-naaktheid bracht hem absoluut niet in verlegenheid, constateerde Venny. Ze merkte dat ze zich afvroeg hoe zijn mond zou smaken.

‘Heb jij de stukken in de kranten dan niet gelezen, Venny? Cybersex is helemaal *in*, tegenwoordig. De ultieme safe seks. Fantaseren en flirten. Alles speelt zich in het hoofd af.’

Venny dacht daarover na. Alles wat met computers te maken had leek haar ongelooflijk saai. Het waren instrumenten om mee te werken: niets meer en niets minder. ‘Alle goede seks begint in het hoofd,’ merkte ze op. Dat had ze ergens gelezen, en wat belangrijker was, het was waar.

‘Ja, maar het strekt zich uit over het lichaam, nietwaar? En hoe kan dat, wanneer de een in bijvoorbeeld Schotland is, en de ander in Tahiti of in Nergenshuizen?’ Bill mompelde afkeurend en roerde in de pan. ‘Al die vrouwen die hysterisch worden omdat hun partners online in contact met anderen komen! Dat is cybersex, Venny.’

Fascinerend, dacht Venny, niet zonder ironie. ‘Ze zouden elkaar kunnen ontmoeten,’ opperde ze achteloos.

‘En elkaar afstotelijk vinden?’

‘Nou ja, het is een mogelijkheid.’

‘God, wat is het heet. Heb jij het niet heet?’

‘Een beetje, ja.’ Venny lachte. ‘Wil je mij ook topless hebben?’

‘Dat zou ik fijn vinden.’ Bills gezicht stond plotseling ernstig. Hij zette de kookplaat uit en draaide zich naar haar toe. Hij keek naar beneden. ‘Zie je hoe fijn ik dat zou vinden?’

Venny's kruisbes-groene ogen doken naar de voorkant van zijn schort. Rond zijn middel was het schort strakgespannen, maar daaronder vormde zijn pik een kleine tent. Haar ogen schoten weer omhoog en ontmoetten de zijne.

'Ach, waarom niet?' Met bonzend hart maakte Venny de ene knoop van haar jasje los en liet het fraai gesneden kledingstuk van haar schouders glijden. Ze hing het over een kruk die vlakbij stond. Met de zwarte bodystocking zag ze er nog steeds fatsoenlijk, zelfs zedig uit. 'Wat dacht je daarvan?' plaagde ze hem glimlachend.

'Meer,' zei Bill, met ogen die glazig van lust werden.

Terwijl ze hem met opgetrokken wenkbrauwen aankeek, haakte ze haar vingers onder de spaghettibandjes van de bodystocking en liet ze langzaam over haar armen zakken. Met een verleidelijke hoofdbeweging schudde ze haar krullende blonde haar los, duwde haar duimen onder het bovenstuk van het nauwsluitende weefsel en stroopte de bodystocking met één soepele beweging tot haar middel naar beneden.

'Genoeg?' vroeg ze. Ze dook even ineen bij een donderslag; het onweer kwam dichterbij.

'Nog lang niet,' zei Bill met verstikte stem. Ze had nu tenminste zijn volle aandacht.

'Oké.' Venny wierp een haarstreng naar achteren, daarna de andere; maar al doende bedekte ze beide borsten met de palm van haar handen. Nu bedekten haar handen haar boezem, in plaats van haar lange haar, en haar ogen hadden een plagende uitdrukking.

'God, Venny,' gromde hij, en bracht een hand naar zijn pijnlijke, hunkerende penis.

'Mijn hemel, wat een ongeduld,' zei ze poeslief, en liet haar handen langs haar lichaam vallen.

Bill staarde naar haar borsten als iemand die in de woestijn een oase ontwaart. Ze had altijd al het vermoeden gehad dat hij het type man was dat vooral op borsten valt, en ze wist niet wat dat over hem zei, maar ze veronderstelde dat het betekende dat hij een beetje te macho was naar haar smaak, misschien een ietsje minder dan hyperintelligent.

Nou, dat was prima. Echt waar. Vanavond was dat in orde,

en ze liet hem kijken, en voelde zichzelf ook behoorlijk opgewonden door zoiets simpels. Maar toen het erop leek dat hij daar de hele nacht wel kon blijven staan kijken, vond Venny dat het misschien tijd werd een beetje op te schieten. Ze liep op hem af, met de bedoeling hem te kussen en te strelen, toen Bill plotseling in beweging kwam, en ze botsten abrupt tegen elkaar op, Venny niet in staat haar gegiechel te onderdrukken, en Bill, fronsend vanwege die lichtzinnigheid, voordat hij zijn grote handen over haar borsten klemde met de greep van een sumoworstelaar.

Inderdaad, een liefhebber van borsten, dacht ze, ongemakkelijk terugdeinzend. En hij was zeker een grote kerel, hij torende boven haar uit, en zijn pik porde tegen haar buik. Ze voelde er wat uit sijpelen, net boven de tailleband van haar rok, een klein beetje voorvocht waar zij op haar beurt opgewonden van werd. Maar Bill was bezig haar borsten als deeg te kneden.

Weinig subtiele techniek, dacht ze, en toen, na een bewust besluit te stoppen met denken, liet ze zichzelf meeslepen, om de sensatie te ondergaan van deze man die met zijn grote krachtige handen het zeer gevoelige vlees van haar borsten betastte. Nu nam hij een tepel tussen duim en wijsvinger, en zijn hoofd ging naar beneden.

O! Dat was lekker. Venny sloeg haar armen om zijn nek en drukte haar borst tegen zijn mond terwijl hij zoog. Zijn mond was erg warm en erg nat en haar tepel leek door middel van knetterende zenuwen direct verbonden met haar geslacht. Onbewust ging haar hoofd naar achteren en haar heupen hielden naar voren, en zijn porrende pik was nu zo hard als staal, terwijl haar kut leek te smelten van verlangen.

Bills mond zoog, en zijn heupen begonnen tegen de hare te bewegen. Zijn lippen zogen aan haar opgerichte tepel, en zijn heupen duwden. Zijn hele mond omvatte de tepel, en zijn heupen weken terug. Over naar de andere tepel nu, en zijn tanden beten haar nogal hard zodat ze het uitschreeuwde in een waanzinnige mengeling van pijn en genot. Zijn heupen duwden naar voren. Zijn tong ging op en neer over haar tepel, verpletterde haar onder loodzware verrukking, waardoor

haar benen het bijna begaven, en toen weken zijn heupen terug, maar ze plaatste haar handen op de zachte huid van zijn grote billen en trok ze vastberaden naar zich terug.

In een passionele trance was Venny zich ervan bewust dat Bills handen aan de koorden van zijn schort trokken. Toen hij het schort wegwierp, sprong zijn pik, plotseling niet langer beteugeld, als een springveer tussen hen op. Bijna verlegen zette Bill zijn handen op zijn heupen en keek op zijn gezwollen penis neer, en nu was het haar beurt om te kijken.

Wauw, het was indrukwekkend. Bills pik was helemaal in verhouding tot de rest van zijn lichaam; hij was groot, rood, en dik. Zwart schaamhaar omlijstte het als fluweel dat onder een wonderbaarlijk koraalrood beeldhouwwerk was geworpen. En zijn ballen waren zwaar, ze hingen zo aanlokkelijk tussen zijn harige dijen. Venny stak aarzelend haar hand uit en raakte ze aan, waardoor ze licht begonnen te schommelen. Ze kneep er zacht in, en voelde ze optrekken en harder worden.

‘Wat vind je ervan?’ bracht Bill moeizaam uit. Hij duwde zijn heupen nog steeds bijna automatisch naar voren, en Venny werd getraakteerd op de aanblik van zijn eikel die ritmisch van onder zijn voorhuid opdook, als een kind dat kiekeboe speelt. Hij bracht een hand naar zijn pik maar trok die algauw terug. Hij was te opgewonden om nog veel meer prikkeling aan te kunnen, zag ze.

‘Hij is... prachtig,’ prevelde Venny, en ze voelde die idiote neiging om te lachen weer opkomen. Ze onderdrukte het, in de wetenschap dat hij vreselijk gekwetst zou zijn als ze die aanzwellende lach liet ontsnappen. ‘Echt waar, hij is schitterend,’ verzekerde ze hem, met een strenge blik als gevolg van haar poging haar vrolijkheid te bedwingen.

Wat was er met haar aan de hand? Hier stond een zeer toonbare man voor haar neus die niets liever wilde dan seks met haar hebben, en zij vond het erg moeilijk zich daaraan over te geven, gewoon mee te doen. Dani heeft gelijk, dacht ze, en ze voelde zich ellendig. Ik ben een controlfreak, en ik wil zelfs dit onder controle houden, en het feit dat ik dat niet kan maakt me zenuwachtig.

Ze hoopte maar dat Bill wat zachtzinniger met zijn brood-

deeg omsprong dan met de tieten van een vrouw, dat was alles. Ook hoopte ze dat hij haar niet zou vragen zijn baguettes op maandag te bewonderen, want dan zou ze zich echt niet kunnen inhouden.

Maar toen herinnerde ze zich dat andere dat ze vanavond zou moeten doen, en beseftte dat dat geen probleem zou zijn. Ontspannen, zei ze tegen zichzelf. Het is lekker, nietwaar?

En dat was het. Het voelde wel een beetje als verraad aan, wat ze niet fijn vond en waarom ze ook niet bijster trots op zichzelf was, maar plezier was plezier en zaken waren zaken.

En nu had Bill een hand onder haar rok gestoken, en met een zucht van verrassing voelde ze hoe hij haar benen uit elkaar duwde. Ze droeg geen panty; daar was het te warm voor. Haar ogen keken in de zijne terwijl hij de stof van haar bodystocking bij het kruis vastpakte, en trok. Ze voelde de sluitingen een voor een losschieten.

Triomfantelijk grinnikend spreidde Bill haar benen met een ruwe handbeweging nog wat verder, waarbij zijn tastende vingers vochtig werden. Maar nu vond ze zijn onhandigheid niet vervelend. Venny was plakkerig door de hitte en het verlangen, en ze hijgde licht terwijl Bill snel haar roksluiting losmaakte. Dat deed hij heel handig; nou ja, dit was dan ook een man die eieren met één hand kon pellen. Dan was een rok zeker niet boven zijn macht.

Onstuimig trok Bill zowel rok als bodystocking in één snelle beweging op de grond, en plotseling stond Venny daar spiernaakt op haar schoenen na.

Misschien was het de omgeving die haar afleidde, dacht Venny terwijl hij naar haar keek als een hond naar een nieuw bot om op te kauwen. Een fijn zacht bed zou nu niet verkeerd zijn. Maar dit was wat ze meer zou moeten doen. Impulsief handelen. Risico's nemen. Dat was waarschijnlijk goed voor haar karma of zoiets.

Nu wilde ze alleen maar dat hij door zou gaan, maar Bill staaarde gefascineerd naar haar kruis. Hij stak een grote trillende hand uit en legde die over haar bosje toffeekleurig schaamhaar. Venny huiverde en voelde hoe de zoete, hete golf van wellust weer bezit van haar nam. Haar klit zwol op binnen

in de zachte natte plooiën, op zoek naar een strelende hand. Ze had vlinders in haar buik. Haar tepels waren buitensporig hard.

‘Scheer je dit?’ vroeg Bill hees; hij moest zijn lippen bevochtigen voordat hij kon spreken.

Venny schudde haar hoofd. ‘Het wordt een mohikaantje genoemd,’ zei ze ongearticuleerd. ‘De schoonheidsspecialiste harst het zó dat er slechts een strookje haar van ongeveer twee-drie centimeter breed overblijft,’ legde ze behulpzaam uit. Het was een kwelling geweest, en ze peinsde er niet over het een tweede keer te laten doen. Schaamhaar harsen kon wat haar betrof in dezelfde vuilnisbak als hair-extensions en body-piercing.

Haar onverwachte schaamhaarmodel wond hem op. Venny zag dat. Hij haalde rappend adem, en zijn pik trilde begerig. Hij strekte zijn hand uit en liet die over haar buik naar beneden glijden; haar huid huiverde van opwindning.

‘Wauw, dat is sexy,’ mompelde hij, en kwam dicht tegen haar aan staan, met een stevige hand die een van haar borsten met een bijna pijnlijke greep terugvorderde, terwijl de andere omlaag ging om zijn volle, hunkerende penis naar de landingsbaan te duwen die de natte lippen van haar kut speciaal voor dat doel vormden.

‘Vind je dat lekker, Venny?’ Bill wreef zijn lijf tegen het hare; iedere keer schoof hij dichterbij, iedere keer duwde hij harder.

God, ik geloof niet dat ik hier klaar voor ben, dacht Venny paniekerig. Ontspan, zei ze streng tegen zichzelf. Laat je gaan. ‘Ja, lekker,’ mompelde ze, en drukte een kus op de zout smakende huid van zijn schouder. Zijn huid was glad met zware nauwelijks omschreven spieren die eronder bewogen. Opeens voelde ze zich ongeveer zo sympathiek als Lady Macbeth. Ze gebruikte hem.

Ja, maar gebruikte hij haar ook niet?

En het was trouwens te laat om terug te krabbelen. Veel te laat. Bills wilde stoten waren nu opwaarts gericht, en ze voelde de grote stijve kop van zijn penis tegen haar opening duwen, voelde zijn handen onder haar billen gaan, haar optil-

len, terwijl zijn benen tussen haar dijen schoven, en haar zo nog wijder openden.

Plotseling zat Venny op de stalen tafel. Ze gaf bijna een gil toen haar achterwerk met het koude metaal in aanraking kwam, en gilde bijna opnieuw toen zijn dij de hare klemzette tegen het metaal met een snelle kleine plettende beweging die haar een korte maar intense pijnscheut bezorgde. Maar er was ook genot, en ze viel achterover op haar ellebogen over de brede tafel en keek naar hem op; ze hoorde hoe haar eigen hijgende ademhaling zich met de zijne vermengde.

Bill staarde strak naar haar zware, opzij hangende, naakte borsten terwijl hij de kop van zijn penis in haar frommelde. Hemel, hij was dik. Maar haar eigen sappen vloeiden nu rijkelijk, en hij schoof zijn grote pik met opmerkelijk gemak naar binnen, stootte hem recht in haar met een vloeiende beweging die haar een kreet ontlokte.

‘Alles goed?’ pufte hij hoopvol. ‘Niet te groot?’ De uitdrukking op zijn gezicht was half glimlach, half grimas in een poging niet in twee seconden klaar te komen, dat kon ze zien. Hij was een aardige man. Attent.

Venny schudde haar hoofd en leunde achterover, vruchteloos spelend met haar klit. Misschien, als ze haar ogen sloot, zou hij opschieten, zou het zo voorbij zijn. Ze sloot haar ogen. En o ja, het was lekker. Hij pufte maar door, stootte, stootte, stootte, en met iedere harde stoot drong zijn pik diep in haar, raakte haar waar ze het meest gevoelig was, het meest ontvankelijk. Ze voelde dat haar orgasme naderde terwijl ze zich overgaf aan Bills krachtige stoten, en toen kwam hij klaar.

Hij kwam gewoon klaar.

En luidruchtig ook. Hij kreunde en steunde en Venny opende ongelovig haar ogen om zijn als in pijn vertrokken gezicht te zien. De klootzak kwam al klaar! Teruggedrongen op haar beide ellebogen, probeerde Venny vertwijfeld tegen zijn ver-slappende penis te bewegen, probeerde haar eigen prikkeling in stand te houden, maar ze wist dat het een verloren strijd was. En waarom had hij haar niet gevingerd? Werd iedere moderne man niet geacht te weten dat je een vrouw moest vingeren om haar een orgasme te bezorgen, dat het niet vol-

doende was je pik naar binnen te duwen en er maar het beste van te hopen?

‘Sorry,’ mompelde Bill, en leunde voorover met zijn zwaard nog tot het gevest in haar schede, en begon halfslachtig met zijn tong aan haar tepel te lebben. Venny voelde woede in plaats van verlangen opkomen. En dan te bedenken dat ze zich hierom schuldig had gevoeld.

‘We zijn een goed koppel,’ brabbelde hij aan haar borst, de loop van haar gedachten onderbrekend. ‘Denk je ook niet, Venny? We zouden goede partners kunnen zijn, privé en zakelijk, wat denk je ervan?’ En hij keek haar met puppy-ogen aan, terwijl zijn pik in haar slap werd.

Venny sloot haar ogen weer. Haar woede was nu groot. Partners! Onbewust was Bill gestoten op iets wat haar gegarandeerd tot razernij bracht. Ze gaf een duw tegen zijn schouders en hij trok zich verrast terug, grijpend naar een rol keukenpapier om zijn vrijgekomen penis te deppen. Venny wipte van de tafel, en terwijl hij zich afdroogde trok zij met een ruk haar rok aan en wurmde zich zonder zich om de bodystocking te bekommeren in haar jasje, en knoopte dat zorgvuldig dicht. Haar lichaam trilde als een gitaar waarop getokkeld wordt, en haar benen voelden net zo stevig als gelatinepudding.

‘Dat was goed, hè?’ zei Bill. Hij gooide de gebruikte tissue in de pedaalemmer. ‘Dus wat denk je, Venny?’

Hij draaide zich naar haar om, zijn pik halfstok, en zijn ogen werden groter omdat hij tot zijn verrassing merkte dat ze al was aangekleed.

‘Ik zal je zeggen wat ik denk, Bill,’ zei Venny ijsig. ‘Ik denk dat je ontslagen bent.’